

forekommer det mig og jeg troer hele Udvalget, en af de vigtigere Paragrapher i Loven.

§ 4 angaaer, da vil denne Paragraph, isald Udvalgets Forslag vedtages, lide en ikke uvæsentlig Forandring. For det Første bliver det fastsat, at almindelig Færdag for alt Fæstegods, er den 1ste April; altsaa, naar en Fæster siger op, eller naar Forhold indtræde af den Art, hvor Fæsteren skal bort fra Fæstestedet ved almindelige lovlige Midler, saa er Færdag den 1ste April. Dernæst er der bestemt, at en Gaard paa en Maade aldrig maa komme til at henstaae ufæstet, idet der skal være sluttet Fæstecontract inden den 1ste April det paafølgende Aar, efterat Fæsteren kommer fra Gaarden, være sig ved Død eller paa hvilken som helst anden Maade, hvorimod der er forbeholdt ligesom nu et Aar, inden Fæstebrevet behøver at udstedes, og dette Tidsrum er blevet forbeholdt, for at Eieren i den Tid kan være istand til at foretage de fornødne Udbedringer og hvad han mere er pligtig til at gjøre, inden Afleveringen finder Sted. Der kommer altsaa til at bestaae et saadant Forhold, at Fæstegaarden aldrig i den Henseende kommer til at staae fæsteledig, da den nye Contract træder i Kraft den samme Dag, som den materielle Fæsteledighed indtræder; men derimod er der med et Aars Mellemliggende sondret imellem Fæstecontractens og Fæstebrevets nødvendige Udstedelse.

Til § 5, som angaaer, hvorledes den Godtgjørelse skal bestemmes, der tilkommer Fæsterne ved Fratrædelse, ved Dødsfald, kort sagt, under de forskjellige Forhold, som Loven hentyder til, er der stillet Ændringsforslag, som hovedsagelig gaae ud paa at indføre en Synsforretning ved Boldgiftsmænd og Dpmænd i alle Tilfælde, selv hvor Gaarden bliver overleveret fra Eieren til Fæsteren eller leveret fra Fæsteren til Eieren. De muggjældende

lovlige Synsforretninger komme ikke mere til at indtræde i den Form som nu, men derimod ved Hjælp af Boldgiftsmænd og Dpmænd. For at gjøre Sagen sikrere for begge Parter er der fra Udvalget fremkommet et Forslag til en Oversynscommission, anordnet paa samme Maade som Synscommissionen, men med et forstærket Antal Boldgiftsmænd.

Istedeffor § 6 er der foreslaaet indfat en ny Paragraph, som netop bestemmer det, jeg nu sidst omtalte. Denne Paragraph lyder saaledes: „Den Synsforretning, som i Medfør af Forordningen af 8de Juni 1787 skal finde Sted ved Overtagelsen og Afleveringen af en Gaard, foretages for Fremtiden af Boldgiftsmænd, og om fornødent med Dpmænd, som det er fastsat i ovenforstaaende § 5.“

Jeg kommer nu til § 7, som atter er en af de meget vigtige Paragrapher for Fæsterne, og den omhandler, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, det, som vi have vænnet os til at kalde „Fæste=Enkefager“. Denne Paragraph foreslaaer Udvalget affattet paa en noget anden og, som vi troe, i det Hele taget gunstigere Maade for Fæsternes Efterladte. Vi gaae slet ikke ind paa Betragtningen om Giftermaal, det bliver Enkens Sag, men vi fastsatte i Loven, hvilken Affindelse der under enhver Omstændighed tilkommer den Enke, som opfiger sit Fæstested. Der er forskjellige Grader, eftersom det er den første Enke, eller hun har levet i Ægteskab med vedkommende Fæster i 10 Aar, men Hovedbetingelsen er den, at enhver Enke efter en Fæster, som ikke vil blive ved Fæstegaarden, faaer en Godtgjørelse, naar hun opfiger den. Det Underænderingsforslag, der foreligger, forbedrer efter min Mening Udvalgets Forslag i en væsentlig Henseende, idet det giver en meget stor Sikkerhed for, at Enken faaer det, der tilkommer hende, i Henhold til Loven.